

ਐਸਐਸ ਨਿੱਝਰ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਗਰੇਵਾਲ ਜੇ. ਜੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਹਸਪਤਾਲ
ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2003 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12758

25 ਸਤੰਬਰ, 2003

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 14 ਅਤੇ 226--ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 14 ਮਈ, 2003 ਅਤੇ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ-ਐਮਬੀਬੀਐਸ/ਬੀਡੀਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਮਿਤੀ 14 ਮਈ, 2030 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੀ. ਐੱਲ. ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ 6 ਵਿੱਚ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕੋਟੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-- ਸਰਕਾਰ ਨੇ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦਿਆਂ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟੀ. ਐੱਮ. ਏ. ਪਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਾਂ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰੀ - ਕੀ ਟੀਐਮਏ ਪਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਐਨਆਰਆਈਜ਼ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹਨ - ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣ ਨਾਲ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ - ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੀ. ਐੱਮ. ਏ. ਪਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-ਦਲੀਲ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਸਰਕਾਰ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੋ- ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਬਰਤਰਫ ਹੈ- NRI ਕੋਟਾ ਟੀ. ਐੱਮ. ਏ. ਪਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ—ਐਸਟੋਪਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ—ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਯੋਗਤਾ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ—25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ NRI ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ—ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। 14—ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ NRI ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

14 ਮਈ, 2003

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ/ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣ ਨਾਲ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ,

ਜੇ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ NRI ਕੋਟੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉੱਚੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ 27)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ NRI ਕੋਟਾ ਟੀ.ਐੱਮ.ਏ. ਪਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟਾ 14 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 35)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 14 ਮਈ, 2003 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਕੋਟੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਵਲ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2004-2005 ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 36)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 1993 ਤੋਂ NRI ਸੀਟਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਕੋਟਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ ਵੀ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ, ਅਮਰੀਕਾ ਤੱਕ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਥੇ ਨੇ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਯੋਗਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ 27 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਮੂਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ. ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ।

(ਪਰਾ 41)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2003-2004 ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਣਗੇ। ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਮਿਤੀਆਂ ਲੰਬੇ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, NRI ਕੋਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ, 26 ਮਈ, 2003 ਤੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪੰ: ੫੧)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(ਪੰ: ੫੭)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(ਪੰ: ੬੧)

ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡੀ.ਐਸ. ਪੱਟੀਵਾਲੀਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ
ਸ਼੍ਰੀ.

ਐਚ.ਐਸ ਸਰਾਂ, ਐਡੀ. ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ
ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ।

(2) 2003 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 117091

ਮਾਸਟਰ ਗੁਰਲੀਨ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਡੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.

ਐਚ.ਐਸ ਸਰਾਂ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ।

(3) 2003 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 117171

ਗੌਰਵ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਮਿਤ ਝਾਂਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਐਡਵੋਕੇਟ
ਸਨ।

ਐਚ.ਐਸ ਸਰਾਂ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੈਣੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ।

(4) 2003 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 119161

ਪੁਨੀਤ ਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਨਾਬਾਲਗ) ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੀ.ਐਲ.ਵਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਚ.ਐਸ ਸਰਾਂ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ।

(5) 2003 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 117771

ਮਿਸ ਗੀਤਿਕਾ ਗਰਗ ਮਾਈਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਜੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਵਿੱਲੋ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਐਚ.ਐਸ ਸਰਾਂ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ।

(6) 2003 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 12534.

ਅਭਜੀਤ ਸਿੰਗਲਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਰਾਹੀਂ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੰਦੀਪ ਘਾਂਗਸ।

ਐਚ.ਐਸ ਸਰਾਂ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ।

(7) 2003 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 120771

ਨੇਹਾ ਭਾਟੀਆ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਆਰ.ਏ.ਰਾਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੰਵਲਜੀਤ ਬਾਜਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ।

State of Punjab and others.

Sri Guru Ram Das Charitable Hospital Trust and others v.156
State of Punjab and others (S.S. Nijjar, J.)

ਡੀਐਸ ਢਿੱਲੋਂ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

(8) 2003 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12129।

ਸੰਦੀਪ ਕੌਰ ਸੰਧੂ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਰ.ਐੱਸ.ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ।

ਡੀਐਸ ਢਿੱਲੋਂ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

(9) 2003 ਦਾ CWP ਨੰ. 12139।

ਕੰਵਲਜੀਤ ਕੌਰ ਡੀ/ਓ ਰੋਲੂ ਸਿੰਘ ਨੱਤ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਟੀ.ਪੀ.ਐਸ ਚਾਵਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ
ਸਨ।

ਡੀਐਸ ਵਿੱਲੋ, ਐਡੀ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ।

(10) 2003 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12289।

ਮਨਸੁਖ ਕੌਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਗੁਰਚਰਨ ਦਾਸ, ਸੀ.

ਡੀਐਸ ਵਿੱਲੋ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ- ਰਾਜ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ।

(11) (2003 ਦਾ CWP ਨੰ. 12302)।

ਕੀਰਤੀ ਪੰਨੂ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਮਿਤ ਸੇਠੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਜੇ.ਐਸ.ਸੇਠੀ।

ਡੀਐਸ ਵਿੱਲੋ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ।

(12) 2003 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12419।

ਪਰਮਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੁਲਈ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ। ਡੀਐਸ ਵਿੱਲੋ, ਐਡੀ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ

Sri Guru Ram Das Charitable Hospital Trust and others v.158
State of Punjab and others (S.S. Nijjar, J.)

ਏ.ਜੀ.

ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

(13) 2003 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 12428।

ਸੁਰਨੀਤ ਕੌਰ
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਜ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸੀ.
ਡੀਐਸ ਦਿੱਲੋ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।
ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

(14) 2003 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 12702।

ਹਰਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾ
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ, ਸੀ.
ਐਚ.ਐਸ ਸਰਾਂ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ ਅਤੇ 3 ਲਈ.
ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ।

(15) 2003 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 13475।

ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਹਲ
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।
ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ.
ਐਚ.ਐਸ ਸਰਾਂ, ਐਡੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।
ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ।

(16) 2003 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 14006.

ਸਰਵਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।
ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਏ.ਐੱਸ. ਸਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਮ.ਐਸ.ਰੱਖੜਾ ਸਨ।
ਐਚ.ਐਸ ਸਰਾਂ, ਐਡੀ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਏ.ਜੀ.
ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਐਸ ਨਿੱਝਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਸਹਿ ਕਾਮਨਵਰਡਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਨਆਰਆਈ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।) MBBS/BDS ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਟਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ 26 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ.

(3) ਤੱਥ ਟਵਿੰਟਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਭਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ। MBBS/BDS ਤੱਕ ਦੇ ਕੋਰਸ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਕਾਲਜ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਗੈਰ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 14 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ./ਬੀ.ਡੀ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਜੋਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 26 ਮਈ, 2003 ਤੋਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਾਰੀਖਾਂ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਪੰਨਾ 1 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

“1. ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ
2. OMR ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ
3. ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਐਡਮਿਟ ਕਾਰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ
ਦੀ ਮਿਤੀ।

26 ਮਈ, 2003 ਤੋਂ ਬਾਅਦ
13 ਜੂਨ 2003 ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੱਕ
ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ
26 ਜੂਨ, 2003 ਅਤੇ
27 ਜੂਨ, 2003

4. PMET-2003 ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਮਿਤੀ	
5. ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ	29 ਜੂਨ, 2003 3 ਜੁਲਾਈ, 2003
6. ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਨਤੀਜਾ ਕਾਰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ	10 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਅਤੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 2003
7. ਦਾਖਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ	14 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਸ਼ਾਮ 5
8. ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ	ਵਜੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(4) ਕਲਾਜ਼ ਕਲਾਉ ' se-5I (ਭਾਗ-II,

seCounsellin i g-Admission)5 ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਐਨਆਰਆਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਉਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਲਾਜ਼-6, NRI/NRI ਸਪਾਂਸਰਡ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਖਵੇਕਰਨ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ-6 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“6. NRI ਸੀਟਾਂ ਲਈ।

(a) ਮੈਡੀਕਲ/ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ/ਹੋਮੀਓਪੈਥਿਕ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਐਨਆਰਆਈ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ PSEB/CBSE/ICSE ਦੀ 10+2 ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਰਾਬਰਤਾ, ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਿਜ਼, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਯੋਗਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ, ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50% ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਟੇਟ ਮੈਡੀਕਲ/ਡੈਂਟਲ ਅਤੇ ਏਯੂਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ, ਐਨਆਰਆਈ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਿਜ਼, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਐਨਆਰਆਈ ਸੀਟਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਅਪਲਾਈ ਕਰੇਗਾ।

(b) NRI ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:-

(i) ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਉਹਨਾਂ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ. ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਜੱਦੀ ਪੰਜਾਬ ਨਿਵਾਸੀ ਪਿਛੋਕੜ ਹੈ।

(ii) ਦੂਜੀ ਤਰਜੀਹ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ

ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਦੀ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਹਨ।

(iii) ਤੀਸਰੀ ਤਰਜੀਹ ਉਹਨਾਂ ਭਾਰਤੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ NRI ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪਾਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪੱਤਰ ਨੱਥੀ ਹੈ।

(iv) ਚੌਥੀ ਤਰਜੀਹ ਉਹਨਾਂ ਭਾਰਤੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ MBBS, BDS ਅਤੇ BAMS/BHMS ਲਈ US\$75,000: US\$30,000: ਅਤੇ US\$15000 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਭਾਰਤੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਐਨਆਰਆਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (i) ਤੋਂ (iv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣ।

(c) ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਫੀਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਟੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਐੱਨ.ਆਰ.ਆਈ., ਕੋਟੇ ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀਟਾਂ ਜਨਰਲ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ।

(5) ਕਲਾਜ਼ ਕਲਾਜ਼; use-2-I (ਭਾਗ-II, seCounsellinig-Admission), e ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ/ਡੈਂਟਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ/ਸੈਂਟਰਲ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ 30 ਸਤੰਬਰ, 2003 ਹੋਵੇਗੀ। ਭਾਰਤੀ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਟੇ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀਟਾਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ। 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਡੈਂਟਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਵੀ 11 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਅਤੇ 16 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਪੱਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ 15 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਸਮੇਤ ਦਾਖਲੇ ਸਾਰੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 31 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। 1 ਅਗਸਤ, 2003 ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 30 ਸਤੰਬਰ, 2003 ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। MBBS ਕੋਰਸ ਲਈ NRI ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੁੱਲ ਫੀਸ US\$75,000 ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ BDS ਕੋਰਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ 30,000 ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ NRI ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਬਾਬਾ ਫੇਅਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਯੋਗਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ US\$1,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) **ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਜੇਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। **ਦੇ ਏ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) TMA PAI ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ (2) (ਇੱਥੇ "TMA PAI ਕੇਸ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਟੈਸਟ ਦੀ ਤਰੀਕ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 14 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁੱਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 14 ਮਈ, 2003 ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ 27 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ 2002-2003 ਤੱਕ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-**

MBBS ਕੋਰਸ ਲਈ:

ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ/ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ

	<u>ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ</u>	<u>ਫੀਸ</u>	<u>ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ</u>	<u>ਫੀਸ</u>
ਮੁਫਤ ਸੀਟਾਂ	91%	ਰੁ. 13,000 ਪੀ	50%	ਰੁ. 13,000 ਪੀ

(1) (1993) 4 S.C.C. III

(2) J.T. 2002 (9) S.C. 1

Sri Guru Ram Das Charitable Hospital Trust and others v.164
State of Punjab and others (S.S. Nijjar, J.)

ਅਦਾਇਗੀ ਸੀਟਾਂ - - 35% ਤੋਂ ਰੁ. 1,10,000 pa 42%

NRI ਸੀਟਾਂ 9% ਕੋਰਸ ਲਈ \$75,000 ਕੋਰਸ ਲਈ 8- 15% \$75,000

(8) ਫੀਸਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 02003 ਲਈ ਫੀਸ ਢਾਂਚਾ- ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ 3 ਕਾਲਜ ਐਸ

ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਫੀਸ ਸੀਟ ਫੀਸ 3

ਮੁਫਤ ਸੀਟਾਂ 100% ਰੁ. 13,000 ਪੀ

ਅਦਾਇਗੀ ਸੀਟਾਂ - - 100% ਰੁ. 1,50,000 ਪੀ

NRI ਸੀਟਾਂ — — — —

(9) ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਈਕਵਿਡਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਦਲਦਾ ਹੈ: -

"(a) ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਾਖਲੇ ਮੈਰਿਟ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਗੇ;

(b) ਫੀਸ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਇਕਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(c) ਕਾਲਜ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਬੋਝਾ ਜਿਹਾ ਸਰਪਲੱਸ ਹੋਵੇਗਾ।

(10) ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 14 ਮਈ, 2003 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਐਨਆਰਆਈ ਸੀਟਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ "ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ" ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ US \$ 75,000 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਭਾਰਤੀ ਮੁਦਰਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਮਨ ਐਂਟਰੈਂਸ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਨਆਰਆਈ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਦੇ ਟੀਐਮਏ ਪੀਏਆਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਕੈਡਮੀ ਆਫ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਮਿਤੀ 14 ਅਗਸਤ, 2003 (TMA ਪਾਈ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ)।

(11) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟੀਐਮਏ ਪੀਏਆਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟਾ 1993 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(13) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਟੀਐਮਏ ਪੀਏਆਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਤਹਿਤ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲੜੀਵਾਰ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਐਨਆਰਐਲ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(14) ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ We:ohave3 ਮੰਨਿਆ 0 theliaforesaid3Submission ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ. ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਆਮ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(ਏ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

(6) (ਏ) ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਸਕੱਤਰ (ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ/ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜਾਂ [ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨਾਂ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਮੇਟੀ ਹਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਾਂ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਫੀਸ ਤੈਅ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਸਕੀਮ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਪੂਰੀ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ

Sri Guru Ram Das Charitable Hospital Trust and others v.166
State of Punjab and others (S.S. Nijjar, J.)

ਵਿੱਚ, "ਮੁਫਤ ਸੀਟਾਂ" ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ "ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਟਾਂ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇ। 4
ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ, ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ, 1993-94 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ
ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 14 ਮਈ, 1993 ਦੇ ਆਦੇਸ਼
ਦੁਆਰਾ ਉੱਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਜੇਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਏਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ
ਅਧੀਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ NRI ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ
ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਏ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਸੇਵਨ ਦੇ 5% ਦੀ ਹੱਦ

ਦਿੱਤਾ ਸਾਲ. ਇਹ 5% ਸੀਟਾਂ 50% ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 14 ਮਈ, 1993 ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

1. . ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 1992 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 607 ਵਿੱਚ 4 ਫਰਵਰੀ 1993 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ-ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
2. ਇਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜ ਲਈ ਗੈਰ- ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਲ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਲ ਲਈ 100 ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ 50 ਸੀਟਾਂ ਮੁਫਤ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 50 ਸੀਟਾਂ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸੀਟਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ.. ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਪੰਜ ਸੀਟਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। 50 ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਪਿਛੋਕੜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।
3. ਇਹਨਾਂ 5 ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਫਤ ਸੀਟਾਂ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੋਹਿਨੀ ਜੈਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

(16) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਵਲ ਅੰਤਰਿਮ ਵਾਰਡਰ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਲੰਘਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਲਈ ਕੋਟਾ 5% ਤੋਂ 1594 ਸੀਟਾਂ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਚਨਚੇਤ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ 14 ਮਈ, 1993 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(17) NRI ਕੋਟਾ 50% ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਕਮੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਟੀਐਮਏ ਪੀਐਆਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਊਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਜਾਂ

ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਵਾਧੇ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਰਪਲੱਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ NRI ਕੋਟਾ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(18) ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਕੀ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਆਪਣੀ ਫੀਸ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਖੁਦ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?"

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“5. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਖਤ ਫੀਸ ਢਾਂਚਾ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਰੇਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਫੰਡ ਜੁਟਾਉਣ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਫੀਸ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 56 ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਫੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਫੀਸ ਢਾਂਚਾ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਮੁਫਤ ਢਾਂਚਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਤਨਖ਼ਾਹਾਂ, ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਪਲੱਸ/ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਜੋ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਲਾਭ/ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਾਭ/ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਉੱਦਮ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ/ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ TMA PAI ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜਾ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਕਿਸਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "MCI") ਜਾਂ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "AICTE") ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵੀ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਕੱਤਰ: i, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ/ਸਹਿਯੋਗ ਚੁਣਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ 5 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਫੀਸਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਜਾਂ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੀਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੰਸਥਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਸਥਾ ਫੀਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿਰ ਜਾਂ ਆੜ ਹੇਠ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰਕਾਰ/ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਾਨਤਾ/ਮਾਨਤਾ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(19) ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਫੰਡ ਜੁਟਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਫੀਸ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਅਤੇ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੱਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਗਠਿਤ ਕਰਕੇ ਟੀਐਮਏ ਪੀਏਆਈ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਫੀਸ ਢਾਂਚਾ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਐੱਨ.ਆਰ.ਆਈ. ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਿਆਉਣੇ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਟੀ.ਐੱਮ.ਏ. ਪੀ.ਏ.ਆਈ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ

ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 14 ਮਈ, 2003 ਅਤੇ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੀਐਮਏ ਪੀਏਆਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(20) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1993 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 2003 ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 31 ਅਕਤੂਬਰ 2002 ਨੂੰ ਟੀ.ਐਮ.ਏ.ਪੀ.ਏ.ਆਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ. ਕੋਟਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲਾ 14 ਅਗਸਤ, 2003 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਸੀ। 14 ਮਈ, 1993 ਅਤੇ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦਰਮਿਆਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। TMA PAI ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਨਆਰਆਈ ਸੀਟਾਂ ਕਿਵੇਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ।

(21) ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰਕ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 14 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ ਟੀਐਮਏ ਪੀਏਆਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਬਾਰੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 31 ਅਕਤੂਬਰ 2002 ਨੂੰ ਟੀ.ਐਮ.ਏ.ਪੀ.ਏ.ਆਈ. ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“4. ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ:

“4.1.1 ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਚੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ

ਮੁਫਤ ਜਾਂ ਵਜ਼ੀਫੇ ਦੇ ਕੇ, ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ (ਪੈਰਾ 53)।

4.1.3 ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੈਰ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਕਰਨਗੇ

ਫੀਸ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਪੈਰਾ 56) ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। (ਪ੍ਰਤੀ. 5(ਸੀ) ਦਾ ਜਵਾਬ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਫੀਸ ਢਾਂਚਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। (ਪੈਰਾ 69) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮਾਲੀਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਪਲੱਸ, ਜੋ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 57)।

4.1.4 ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਨਿੱਜੀ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੇਂਟ ਸਟੀਫਨ ਕਾਲਜ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ 50% ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਪੈਰਾ 151)। ਇੱਕ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ 'ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਵਾਜਬ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। (Qn. 4 ਦਾ ਜਵਾਬ)।

(22) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਿੱਜੀ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4.1.3 ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਫੀਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਸਲਾਮੀ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੈਰਾ 5 ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਫੀਸਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(23) ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੋਹਿਨੀ ਜੈਨ (ਮਿਸ) ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਉਕਤ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

"19. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੋਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਰਮਨਾ ਦਯਾਰਾਮ ਸ਼ੈਟੀ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਏਅਰਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਅਜੈ ਹਸੀਆ ਬਨਾਮ ਖਾਲਿਦ ਮੁਜੀਬ ਸਹਿਰਾਵਰਦੀ ਬਨਾਮ ਈਪੀ ਰਾਏੱਪਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਰਾਬਰੀ ਮਨਮਾਨੀ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜੈ ਹਸੀਆ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਖਿਆ:-

“ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਰਟੀਕਲ 14 ਨੂੰ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਈਪੀ ਰਾਏੱਪਾ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਕਾਰਕੁੰਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਦਾ ਹੈ। ”

ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਵਰਗ ਪੱਖਪਾਤ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਕਾਰਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਹਤਰ ਮੈਰਿਟ ਵਾਲਾ ਗਰੀਬ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦਕਿ ਅਮੀਰ ਦਾਖਲਾ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਇਲਾਜ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

20. ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਹੇਗੜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੈਰਿਟੋਰੀਅਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਲੈ ਕੇ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਵਿਦਿਅਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਅਮੀਰ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੈਰ-ਮੈਰਿਟੋਰੀਅਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ

(4) (1992) 3 SCC 666

ਸਮਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਹੋਣਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸਿਰਫ ਮੈਰਿਟ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ”

(24) ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਉੱਚੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪੈਰਾ ਹੈ:-

"30. ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ 5 ਜੂਨ, 1989 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 (d) ਅਤੇ 1 (c) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 5 (sic) ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ

ਹੋਵੇਗਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਹਨ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ 5 ਜੂਨ, 1989 ਦੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਗੇ। ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(25) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਰੇਖਾਕਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵੱਧ ਫੀਸ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(26) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਵੱਧ ਫੀਸ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟੀ.ਐਮ.ਏ.ਪੀ.ਏ.ਆਈ

(supra), ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 34 ਅਤੇ 38 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"34. ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਮੁਫਤ ਸੀਟਾਂ" ਅਤੇ "ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਟਾਂ" ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਫੀਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜ. ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲੀਆ ਦੀ ਕਮੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 50% ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਵੱਧ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। UGC, AICTE < ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਾਨਤਾ/ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ।

38. **ਉੱਨੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ** ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(27) ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(28) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਘੱਟ ਘੱਟ ਰਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 36 ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ:-

"36. ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ,

ਅਤੇ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ। ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਹਰੇਕ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਹ ਸੰਸਥਾਗਤ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

“ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ, ਜਦਕਿ, ਉਸੇ 'ਤੇਸਮਾਂ, ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)। ਇਸ ਲਈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ, ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਯੋਗਤਾ-ਅਧਾਰਿਤ ਚੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਵਿਵੇਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.. ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਰਾਜ/ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਆਮ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸੀਟਾਂ ਰਾਜ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਦੇ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਪਛੜੇ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸਥਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਨਏਡਿਡ ਅਤੇ ਗੈਰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਨਏਡਿਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਪਰ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਗੈਰ-ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ

ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(29) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ/ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਨਾਲ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ NRI ਕੋਟੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉੱਚੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਲੈਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(30) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਨ.ਆਰ.ਆਈ./ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਡੀਕਲ/ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ TMA PAI ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਸਤ, 1995 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ 1994-95 ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਨੇ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1994 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲ 1993-94 ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ। 1994-95 ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, MEI ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ 15% ਦਾ ਕੋਟਾ ਜੋ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1993-94 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਾਲ 1994-95 ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹੀ ਹੁਕਮ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ, 1995-96 ਲਈ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ 20 ਮਈ, 1995 ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ (ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ) ਐਕਟ, 1984 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ, ਡੈਂਟਲ, ਫਾਰਮੇਸੀ ਅਤੇ ਨਰਸਿੰਗ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। 10 ਮਾਰਚ, 1993 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਨੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਸੋਧ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗੈਰ ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:-

"27. ਅਸੀਂ "ਮੁਫ਼ਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ" ਅਤੇ "ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ" ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਅਤੇ NRI/ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਮੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1995-96 ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ:-

- (1) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਕੋਟੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਦਿਅਕ ਵਰ੍ਹੇ ਲਈ ਇਹ ਪੰਦਰਾਂ ਫੀਸਦੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਐਨਆਰਆਈ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। , ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ ਇੱਕ ਆਮ ਦਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੋਂ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ

(31) ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਜੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੀਟਾਂ NRI ਕੋਟੇ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ (b) (iii) ਅਤੇ (b) (iv) ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ , ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ (ਬੀ) (i) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸੀਟਾਂ ਹਨ। (ii)। ਇਹ ਸੀਟਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕੈਟਾਗਰੀ (ਬੀ) (iii) (ਬੀ) (iv) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੀ ਮੁਫਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ (b) (iii) ਅਤੇ (b) (iv) ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ TMA ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੀਏਆਈ ਦਾ ਕੇਸ, 14 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟੀਐਮਏ ਪੀਏਆਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(32) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ 2004-2005 ਵਿੱਚ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਮੇਟੀ ਜਿਸ ਦਾ ਗਠਨ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੰਸਥਾ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਹਸਪਤਾਲ ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੇਟੀ ਅੱਗੇ ਫੀਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(33) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, NRI ਕੋਟਾ, TMA PAI ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕੀ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਸੈਸ਼ਨ 2003-2004 ਲਈ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ? ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟਾ ਟੀਐਮਏ ਪੀਏਆਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ **LC ਗੋਲਕ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।** ਪੈਰਾ 51 ਵਿੱਚ, SC ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

"51. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਾਂਗੇ: (1) ਸੰਭਾਵੀ ਓਵਰਰੂਲਿੰਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: (2) ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਭਾਵ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ

ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ; (3) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ "ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ" ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਲਈ ਇਸਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(34) ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕੇਵਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੰਭਾਵੀ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ **ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ECIL, ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਬੀ ਕੇ ਕਰੁਣਾਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ** ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ।

(35) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ **ਅਨਿਲ ਸੱਭਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (8) ਵਿੱਚ** ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਲੋਇਡਜ਼ ਇੰਨਟ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਟੂ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਲਟਾਉਣ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਾਖੜੀ ਓਵਰਰੂਲਿੰਗ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਲੈਕਸਟੋਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਮਾੜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ,

ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਨਿਆਂਇਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਓਵਰਰੂਲਿੰਗ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਨਵੇਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਹੱਤਵ ਮੋਰਗਨ ਬਨਾਮ **ਲਾਂਚਬਰੀ ਅਤੇ ਨਲਰ** ਬਨਾਮ **ਡੀਪੀਪੀ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆ** ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੋਰਗਨਜ਼ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜੇਕਰ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਸ਼ਿਮੋਵਾਰੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਟੈਸਟ ਬਣਾਉਣਾ ਪਿਛਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਣਗਿਣਤ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਕੀ ਲਾਰਡ ਰੀਡ ਹੁੰਦਾ

- (7) (1993) 4 SCC 727
 (8) 1997 (2) PLR 7

ਨੁਲਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਇਨੋ ਡਰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਏ? ਦੋ ਵਾਰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਸਾਈਮਨ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ "ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਰਾਏ" ਸੰਭਾਵੀ ਅਵਰੋਲਿੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਾਸ, ਫਰੀਡਮੈਨ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਡੇਵਲਿਨ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹਨ। ”

(36) ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਓਵਰ-ਸੂਲਿੰਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੱਤਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(37) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ NRI ਕੋਟਾ TMA PAI ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਕੋਟਾ ਵੀ ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟਾ 14 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲਾ 14 ਅਗਸਤ, 2003 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਟੀਐਮਏ ਪੀਏਆਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੀਟਾਂ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ/ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵੱਧ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਕੇ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2002 ਤੋਂ 14 ਮਈ, 2003 ਅਤੇ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਤੱਥਗੀਣ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ.

(38) ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ '14 ਮਈ, 2003 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੇ ਗਏ ਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਕੋਟੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਵਲ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2004-2005 ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ

Sri Guru Ram Das Charitable Hospital Trust and others i.181

State of Punjab and others (S.S. Nijjar, J.)

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦਰਜੇ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਸੈਸ਼ਨ 2004-2005 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ 25 ਜੁਲਾਈ 2003 ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਰਿੱਟ ਆਫ ਮੈਡਮਜ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਿੰਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(39) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸਟੇਪਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(40) ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਵਿਆਪਕ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ, ਅਸੀਂ ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਦੁਆਰਾ **ਡਬਲਯੂਜੇ ਐਲਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਏਲ** ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। **ਨਾਸਰ ਐਕਸਪੋਰਟ (9)**, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

“ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ

ਉਸਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਖਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਇਸ 'ਤੇ, ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਜੋ ਛੋਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਆਪਣੇ ਸਖਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਸਖਤ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਆਫੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਇਹ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਛੋਟ ਨਾਲ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਛੋਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ”

(41) ਇਵਡੇਨ ਬਨਾਮ ਗਿਲਡਫੋਰਡ ਫੁਟਬਾਲ ਕਲੱਬ (10) ਵਿੱਚ ਐਸਟੋਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ :-

“ ਪ੍ਰੋਮੀਸਰ!y 7 ਐਸਟੋਪਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ a ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ, ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

(42) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। 1993 ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟਾ। ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਫੀਸ ਵਸੂਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀਟਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ

ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ "ਏ" ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਹੈ

ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

(i) MBBS ਅਤੇ BDS ਲਈ:

ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਾਮ	ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ	ਮੁਫਤ ਰਾਜ ਕੋਟਾ	ਸੀਬੀਐਸਈ ਦਾ ਕੋਟਾ	NRI ਸੀਟਾਂ ਭੁਗਤਾਨ	ਸੀਟਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ
ਏ. ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ					
1. ਸਰਕਾਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ	150	115	22	13	-
2. ਸਰਕਾਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਪਟਿਆਲਾ	150	115	22	13	-
3. ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ	50	38	8	4	
4. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (*1)	50	13		4	8
5. ਦਯਾਨੰਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ	70	35	-	10	25
6. ਸਰਕਾਰ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ	40	30	6	4	-
7. ਸਰਕਾਰ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ, ਪਟਿਆਲਾ	40	31	6	3	-
8. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਡੈਂਟਲ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (*1)	60	15	-	5	10

Sri Guru Ram Das Charitable Hospital Trust and others v.184
State of Punjab and others (S.S. Nijjar, J.)

9.	ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ, ਸੁਨਾਮ	60	30	-	9	21
10.	ਦਸਮੇਸ਼ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਰਿਸਰਚ ਐਂਡ ਡੈਂਟਲ ਸਾਇੰਸਿਜ਼, ਫਰੀਦਕੋਟ	60	30	-	9	21
ਬੀ.	ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੰਸਥਾ (ਸਾਲ ਤੋਂ ਸਾਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ)					
1.	ਨੈਸ਼ਨਲ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ, ਗੁਲਾਬਗੜ੍ਹ, ਡੇਰਾਬੱਸੀ	60	30	-	9	21
2.	ਬਾਬਾ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ, ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ	100	50	-	15	35
3.	ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਾਈ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਡੈਂਟਲ ਸਾਇੰਸਿਜ਼, ਪਟਿਆਲਾ	60	30	-	9	21

(ii) BAMS ਅਤੇ BHMS ਲਈ

ਸ੍ਰ. ਨੰ.	ਦਾ ਨਾਮ ਕਾਲਜ	ਦਾਖਲਾ ਸਮਰੱਥਾ	ਮੁਫਤ ਸੀਟਾਂ	ਐਨ.ਆ ਸੀਟਾਂ	ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਟਾਂ
ਏ.	ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ				
1.	ਸਰਕਾਰ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ, ਪਟਿਆਲਾ	40	36	4	-
2.	ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਔਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ	50	25	8	17
3.	ਦਯਾਨੰਦ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ, ਜਲੰਧਰ	50	25	8	17

4.	ਸਤਿ ਸਾਈ ਮੂਲਿਧਰ ॥ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ, ਮੋਗਾ	40	20	6	14
5.	ਭਗਵਾਨ ਮਹਾਂਵੀਰ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਕਿਚਲੂ ਨਗਰ, ਸਿਵਲ ਲਾਈਨਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ	50	25	7	18
6.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਕੈਨਾਲ ਰੋਡ ਬਰੇਵਾਲ, ਨੇੜੇ ਪੀਏਯੂ, ਲੁਧਿਆਣਾ	100	50	15	35
7.	ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਹਨੂੰਮਾਨਗੜ੍ਹ ਰੋਡ, ਬਾਈਪਾਸ, ਅਬੋਹਰ	50	25	7	18
8.	ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ, ਚੁੰਨੀ ਕਲਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ	50	25	8	17
9.	ਕਲਿਆਣ, ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਤਰਨਤਾਰਨ	50	25	8	17
ਬੀ.	ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, (ਸਾਲ ਤੋਂ ਸਾਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ)				
1.	ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ	50	25	7	18
2.,	ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ, ਮੁਕਤਸਰ	50	25	7	18
3.	ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ, ਮੁਕਤਸਰ	40	20	6	14
4.	ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾ, ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਰੋਡ, ਗੋਪਾਲਪੁਰ (ਲੁਧਿਆਣਾ)	50	25	7	18

Sri Guru Ram Das Charitable Hospital Trust and others v.186
State of Punjab and others (S.S. Nijjar, J.)

5. ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ	50	25	7	18
6. ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਵੀਪੀਓ ਸਰਾਭਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ	40	20	6	14
7. ਬਾਬੇਕੇ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਵੀਪੀਓ ਦੌਧਰ, ਮੋਗਾ	50	25	7	18
	50	25	8	17
8. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਉਰਮਿਲਾ ਦੇਵੀ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਵੀਪੀਓ ਖਰਕਾਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ				

* (i) A ਦੇ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 8 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ * ਚਿੰਨ੍ਹ (1) ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, - ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18/33/2001-GC(6)/4513, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਮਿਤੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਇਸ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 2003 ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੁੱਲ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ 50% 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

(43) NRTheJiNR11 ਸੀਟਾਂ ਲਗਾਤਾਰ> 1 1993 ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਕੋਟਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ ਵੀ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ, ਅਮਰੀਕਾ ਤੱਕ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਯੋਗਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ 27 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਮੂਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ. ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2003 2004 ਲਈ ਦਾਖਲੇ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਂਝਾ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਸਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਯੋਗਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ 14 ਮਈ,

2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਨ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 26 ਮਈ, 2003 ਤੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(44) ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਬਦਲਾਵ ਜਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਸਿਰਫ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ. ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਕੁਇਟੀ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਸਨੇ **ਚਾਰਲਸ ਕੇ. ਸਕਾਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਸੀ. ਮੈਥਿਊ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (11)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਰਾਜੀਵ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (12)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ **ਕਮਲ ਭਾਟੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (13)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (14)** 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(45) ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

- (11) ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 1230
- (12) ਜੇਟੀ 2000 (3) ਐਸਸੀ 635
- (13) ਏਆਈਆਰ 2001 ਐਸਸੀ 117
- (14) 1997 (4) ਆਰਐਸਜੇ 223

(46) **ਰਵਦੀਪ ਕੌਰ** ਬਨਾਮ ਦੀ **ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ (15)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖੀ ਜਾਵੇ। **ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ** ਬਨਾਮ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (16)** ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 17 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ:-

“17. ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 13 ਜੁਲਾਈ, 1992 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ 20 ਮਈ, 1992 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਸਟ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਰਵਦੀਪ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਦੀ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ, ILR (1985) 1, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ, 343** ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। . ਅਸੀਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ, ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ 1992-93 ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 13 ਜੁਲਾਈ, 1992 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਹੈ।

(15) ILR 1985 (1) Pb. & Hy. 345

(16) 1993 (4) SLR 673

(47) **ਰਾਜ ਸਿੰਘ** ਬਨਾਮ **ਮਹਾਰਾਜੀ ਦਯਾਨੰਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (17)** ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ , ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਾਇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(48) **ਰਾਹੁਲ ਪ੍ਰਭਾਕਰ** ਬਨਾਮ **ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (18)** ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ , ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, 1997 ਲਈ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ, ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣ, ਉਸ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਕੋ-ਆਰਡੀਨੇਟਰ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(49) **ਇੰਦੂ ਗੁਪਤਾ** ਬਨਾਮ **ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਸਪੋਰਟਸ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (19)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(50) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜੀਵ ਕਪੂਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਵਿੱਚ

- (17) 1994
 (2) SLR 581
 (18) 1997 (5) SLR 163
 (19) 1999
 (4) ਆਰਐਸਜੇ 667

ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"10. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ **ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ** ਬਨਾਮ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ**, 1993

(2)ਪੀਐਲਆਰ 212 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਕੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ, ਆਖਰਕਾਰ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ "।

(51) ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਖੇਡ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ **ਰਾਜੀਵ ਕਪੂਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ** ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ।

"11. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ 1997 ਲਈ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਅਸਰ HCMS ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰਕ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਹੇਠ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੋਧਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(52) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੜਚੋਲ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ 21 ਮਈ, 1997 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੇ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਹੇਠ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 21 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਵਧੀਪ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਦਰੁਸਤ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਦਾਖਲ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ”. ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਰਾਜੀਵ ਕਪੂਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ

ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2003-2004 ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਮਲ ਭਾਟੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰਾਜੀਵ ਕਪੂਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:-

“6ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ

ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ. ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਸੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਪਦੰਡ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਪਦੰਡ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਿਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਦਲਿਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

7. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, LEET-99 ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

(53) ਆਈ-ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚਟ ਦੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2003-2004 ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਣਗੇ

Sri Guru Ram Das Charitable Hospital Trust and others v. 193

State of Punjab and others (S.S. Nijjar, J.)

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ। ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਮਿਤੀਆਂ ਲੰਬੇ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, NRI ਕੋਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਿਤੀ 14 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 26 ਮਈ, 2003 ਤੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(54) ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (20) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਸਰੋਤੀ ਦਾ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ- ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ 25 ਮਈ, 2001 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ 25 ਜੂਨ, 2001 ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਸਾਰਥਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ, 2000 (PMET-2000) ਕਰਵਾਉਣਾ। 21 ਅਗਸਤ, 2001 ਦੀ ਅਗਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਸੂਚਨਾ :

21 ਅਗਸਤ, 2001

ਨੰ. 5/2001-5HB3/4304—ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਮਿਤੀ 25 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ, — ਨੰ. 5/1/2001-5HB3/3009, ਮਿਤੀ 25 ਮਈ, 2001 ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 8 (1) ਅਤੇ (ਬੀ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ/ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੇਡ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ/ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੇਡਾਂ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ PMET 2000 ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ :

(ਐਸ.ਡੀ.) . . .

21 ਅਗਸਤ, 2001

ਐਨ.ਐਸ. ਰਤਨ,

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ,

ਪੰਜਾਬ ਮੈਡੀਕਲ

ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖੋਜ ਵਿਭਾਗ।

(55) ਕਾਉਂਸ ਕਾਉਂਸਲ ਫੋਰਟ ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ:-

“13. ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਿ:-

(a) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਬਰੇਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਜਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- (b) ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਵ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- (c) ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਕੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।
- (d) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਅਤੇ ਬੀਡੀਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
- (e) ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;
- (f) ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(g) I ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, I impunged notification, even ii ਨੂੰ ਵੀ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(56) ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ

ਸਨ:-

“14. ਜਦੋਂ ਕਿ, 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12156 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

- (a) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੈਧ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ;
- (b) ਦਰਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ;
- (c) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਐਕਟ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੀ ਸਰਕਾਰ/ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਲਈ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਲੈਣ ਜਾਂ ਸਵੈਨ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ;
- (d) ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ;
- (e) ਸਰਕਾਰ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 21 ਅਗਸਤ, 2001 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹੈ।

(57) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ:-

“17. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸਕੀਮ, ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਐਲਾਨ, ਆਮ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਵਿਧੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਸੂਚਨਾਵਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋੜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ. ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੂਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਹਰੇ

ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਰੀਗ ਨਾਲ। ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜੋ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ 50% ਜਾਂ 40% ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ MBBS ਅਤੇ BDS ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਰਸਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ BAMS, BHMS, ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਫਿਜ਼ੀਓਥੈਰੇਪੀ, ਅਤੇ ਬੈਚਲਰ ਆਫ ਨਰਸਿੰਗ ਕੋਰਸ ਆਦਿ ਲਈ। 25 ਮਈ, 2001 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(b) ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ 50% ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 40% ਅੰਕ ਪਰ 30%/20% ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। 21 ਅਗਸਤ, 2001 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਅਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬੀਡੀਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ/ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਬਾਰ ਕਮਾਈ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਬਰੋਸ਼ਰ/ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(58) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਿਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੂਹੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"22. ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਰ ਫੈਸਲਾ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਟਾ ਅਧਾਰਤ ਅਧਿਐਨਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ, ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਈ

Sri Guru Ram Das Charitable Hospital Trust and others v. 197
State of Punjab and others (S.S. Nijjar, J.)

ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕਲਾਸਾਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਈ, 2000 ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘੱਟਾਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅਕਸਰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।"

(59) ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਬਦਤਰ ਹੈ। **ਮਮਤਾ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੁਝ ਅਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(60) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ-ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦਾ ਸੱਚਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਲਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, **ਐੱਸ.ਪੀ. ਚੋਂਗਲਵਰਾਇਆ ਨਾਇਡੂ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। L.Rs ਦੁਆਰਾ ਜਗਨਨਾਥ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (21)**, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

, “**ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ**, ਜੋ “ਧੋਖਾਧੜੀ-ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ” ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਐਡਵਰਡ ਕੋਕ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਖੇਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ/ਫਰਮਾਨ --- ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ - ਨੂੰ ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਤਮ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਹੋਵੇ, ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗਨਨਾਥ

ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਮੁੱਢਲਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ “ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਕੇਸ ਲੈ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰੇ”।

(61) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 1 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 3wethaveCmeti ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ TMA PAI ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 25 ਜੁਲਾਈ, 2002 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਸਲ ਚਿੰਤਾ **ਇੰਦਰਾ ਸਵਲਿਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (22) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ** ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸੀਟਾਂ ਦੇ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਗੇ। ਕੁੱਲ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ 70% ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ **ਇੰਦਰਾ ਸਾਹਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ** ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ 50% ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਜੋ ਕਿ 70% ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ, ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ/ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ 25% ਸੀਟਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਕਬੀਲੇ ਅਤੇ 5% ਸੀਟਾਂ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਹਨ। 10% ਸੀਟਾਂ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

“4. ਰਾਜ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ/ਡੈਂਟਲ ਅਤੇ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ।

ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਕੁੱਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੋਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ।

(i)	SC/ST		25%
(ii)	ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ		5%
(iii)	ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ/ਪੱਛੜਿਆ	ਖੇਤਰ (1% ਹਰੇਕ)	2%
(iv)	ਖੇਡ ਵਿਅਕਤੀ		1%
(v)	ਆਜ਼ਾਦੀ	ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ/ਗ੍ਰੈਂਡ ਚਿਲਡਰਨ	1%
(vi)	ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ		1%
(a)	ਅੰਨ੍ਹਾਪਣ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰ		1%

(b)	ਸੁਣਨ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ	1%
(c)	ਆਰਥੋਪੈਡਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ	1%

ਨੋਟ 1.—ਉਪਰੋਕਤ (vi) ਅਧੀਨ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਪਲਬਧ/ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀਟਾਂ ਅਪਾਹਜਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਉਪ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਡੀਕਲ/ਡੈਂਟਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ।

ਨੋਟ 2.—ਆਰਥੋਪੈਡਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

(vii)	(ਏ) ਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ/ਵਿਧਵਾਵਾਂ
ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ 50% ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਅਯੋਗ।	1%
	(b) ਬਹਾਦਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜੇਤੂਆਂ ਦੇ ਵਾਰਡ.	
	(c) ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ।	

- (viii) A. ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ/ਵਾਰਡ 1%
ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ, ਪੀਏਪੀ ਅਤੇ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲ।
ਉਪ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਜੀਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ:
- (a) ਬਹਾਦਰੀ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪੁਲਿਸ ਮੈਡਲ ਦੇ ਜੇਤੂ, ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ
 - (b) ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾਦਰੀ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਮੈਡੀਕਲ ਦੇ ਜੇਤੂਆਂ, ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜੇਤੂਆਂ ਸਮੇਤ।
 - (c) ਹੋਮ ਗਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਸਮੇਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ 50% ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜਾਂ ਅਪਾਹਜ ਕੀਤੇ ਗਏ।

8. (a) ਪੈਰਾ ਮਿਲਟਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਨੀਮ ਫੁੱਲੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਵਾਰਡ।
b) ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।

- (ix) ਨਵੰਬਰ 1984 ਦੇ ਦੰਗਿਆਂ ਨਾਲ 1% ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ

ਡਿਪਲੋਮੈਂਟ ਵਿਅਕਤੀ, ਅੱਤਵਾਦੀ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਾਂ 100% ਅਪਾਹਜ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਦੌਰਾਨ।

(62) ਇਹਨਾਂ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 140% ਹੋ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ 15% ਸੀਟਾਂ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੋਟੇ ਲਈ ਅਤੇ 15% NRI ਕੋਟੇ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਆਰਡਰਾਂ ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਫਾਈਲ ਦੇ ਪੰਨਾ 5 'ਤੇ, ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ 5/19/03— 5HB III। 8 ਮਈ, 2003 ਦੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 50% ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੋਟੇ ਲਈ 15% ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ 55% ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਫਤਰ ਦੇ ਨੋਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨੂੰ 50% ਤੱਕ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ। ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। PSMER ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪੰਨਾ 4 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੱਧਰ

Hon'ble Minister

Ashok Rane

8 ਮਈ, 2003

Supdt./Health III"

(61) ਪੰਨਾ 4 'ਤੇ 2 ਮਈ, 2003 ਦਾ ਨੋਟ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਰਾਜ ਦੇ ਕੋਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕੁੱਲ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਡਰਾਫਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਵਾਦ ਜਾਰੀ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ

ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ 25% ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 20% ਅਤੇ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ 5% ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 2% ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਲਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਸੀ। 12 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅੰਤਮ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ 50% ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ- ਰਾਜ ਟੀ.ਐੱਮ.ਏ. ਪੀ.ਏ.ਆਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਚਿੰਤਾ ਇੰਦਰਾ ਸਾਹਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ/ਅਨਏਡਿਡ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੀ। ਇਹ ਕੋਰਸ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ 'ਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਨਿਖੇਧੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(62) ਇਹ ਵੀ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਕਵਾਇਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਐਨ.ਆਰ.ਆਈ. ਸੀਟਾਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜਨਰਲ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਭਰਿਆ ਗਿਆ। 31 ਜੁਲਾਈ 2003 ਨੂੰ ਐਨਆਰਆਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2003 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12758 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ- ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਐਨਆਰਆਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 12758 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ, ਇਸਲਈ, 7 ਅਗਸਤ, 2003 ਅਤੇ 8 ਅਗਸਤ, 2003 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ-24 ਅਤੇ ਪੀ-25) ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਰਫ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਨ। ਇਸਲਈ, ਉਹ 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਜਾਂ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ।

(63) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 25 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਟੇ

Sri Guru Ram Das Charitable Hospital Trust and others v.202
State of Punjab and others (S.S. Nijjar, J.)

ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਤੀ 7 ਅਗਸਤ, 2003 ਅਤੇ 8 ਅਗਸਤ, 2003 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 2003 ਦੇ (ਅਨੇਕਸ P-24 ਅਤੇ P-25) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੈਸ਼ਨ 2003-2004 ਲਈ 14 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਨਆਰਆਈ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਰਨ।

(64) ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਜੋ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਖਰਚਾ ਬੋਧਣਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ, ਬੋਝ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ